

prima instanță: Iu.Potîngă

dosarul nr.2rh-270/14

instanța de apel: N.Vascan, Iu.Cotruță, I.Secrieru

instanța de recurs: S. Filincova, G. Stratulat,

E. Covalenco, D. Mardari, Iu. Bejenaru

ÎNCHEIERE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii:

Elena Covalenco, Dumitru Mardari,
Petru Moraru, Iurie Bejenaru

examinînd cererea de revizuire depusă de Blidari Maxim,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Blidari Maxim către Bouroș Ludmila cu privire la repararea prejudiciului material și cererea reconvențională depusă de Bouroș Ludmila către Blidari Maxim cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea dreptului de proprietate și evacuarea lui Blidari Maxim din imobil,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014, prin care a fost admis recursul declarat de Bouroș Ludmila, casată parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013 în partea încasării sumei de 161 400 lei de la Bouroșu Ludmila ce constituie contravaloarea garajului și în partea menținerii sechestrului aplicat prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 noiembrie 2008, cu menținerea în această parte a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 martie 2013 și prin care a fost casată integral decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2014,

c o n s t a t ă

La 10 noiembrie 2008 reclamantul Blidari Maxim a depus cerere de chemare în judecată către Bouroș Ludmila cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea proprietății.

În motivarea acțiunii a indicat că, în anul 1999, de către Primăria com. Stăuceni, a fost repartizat Ludmillei Bouroș, lotul de pămînt situat pe adresa mun. Chișinău, str. Studenților, CCG nr. 20, pentru construcția garajului. Nefiindu-i necesar acest lot de pămînt și neavînd intenția de a construi garaj, fiind în relații prietenești cu pîrîta au avut înțelegerea verbală, prin care aceasta i-a transmis terenul dat în posesie și folosință cu dreptul de a construi garaj. În baza acestei înțelegeri, reclamantul a început construcția

garajului, și în anul 2001 a finisat-o construind beciul, garajul și mansarda. Începînd cu acea perioadă el se folosea de acest garaj, își ținea acolo mașina, lucruri personale, mansarda este amenajată ca o încăpere de locuit în care este frigider, mașină de spălat, televizor, pat, fotolii, dulap, covoare, în garaj ține piese de schimb pentru automobil, anvelope, seturi de scule și alte lucruri personale. În scopul folosirii eficiente a bunului imobil dat, reclamantul Blidari Maxim a încheiat contracte cu furnizorii serviciilor comunale, a fost instalat contor de lumină, el achita cotizațiile anuale pentru acest garaj, a fost efectuată reconstrucția drumului pînă la garaj pentru care a achitat suma de 500 lei. De acest garaj s-a folosit toată perioada fără amestecul terțelor persoane și fără a întîmpina careva dificultăți, fiind astfel un proprietar al acestuia.

La 13 octombrie 2008, venind la garaj a văzut că sunt schimbate lăcățile, a întrebat vecinii cine a fost și a constatat că după descriere seamănă Bouroș Ludmila. A încercat să o telefoneze pe pîrîta, însă ea nu ridică receptorul și evită întîlnirile pentru a soluționa problema dată.

Astfel, începînd cu această dată reclamantul este privat de posesia și folosirea bunului imobil construit de el, pentru care a suportat cheltuieli materiale mari. Mai mult ca atît nu poate să se folosească de bunurile care se află acolo, întrucît cheile de la garaj nu le deține.

Reeșind din cele expuse solicită reclamantul Blidari Maxim înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil (garaj) din str. Studenților, CCG-20 din mun. Chișinău și încasarea de la pîrîta Ludmila Bouroș a cheltuielilor de judecată.

La 24 noiembrie 2009 reprezentantul reclamantului Blidari Maxim a înaintat o cerere de modificare a obiectului și temeiului acțiunii. Suplimentar la cele invocate în cererea de chemare în judecată au fost invocate prevederile art. 208 și art. 209 Cod Civil prin care se reglementează forma actului juridic. Astfel, în opinia lor, în momentul transmiterii în posesia și folosința reclamantului Blidari Maxim a lotului de pămînt pentru construcția unui box de garaj, părțile litigiului dat au încheiat un acord verbal, prin care Ludmila Bouroș s-a angajat să-i transmită lotul și a promis că după edificarea garajului va semna la notar un contract de înstrăinare în folosul său. Așadar și această parte a acordului lor nu contravine legislației, deoarece o astfel de clauză este prevăzută de art.236 alin.2 Cod Civil. În condițiile în care pîrîta Ludmila Bouroș a înregistrat dreptul de proprietate asupra garajului la data de 07 august 2007, apoi a intrat abuziv și ia scos bunurile ducându-le într-o direcție necunoscută, consideră că promisiunea de transmitere în proprietatea sa a garajului dată de pîrîta Ludmila Bouroș s-a epuizat și nu are nici un viitor. De aici ajunge la concluzia că în situația creată îi rămîne numai dreptul de a cere de la pîrîta revendicarea cheltuielilor suportate la construcția garajului. Aceste cheltuieli sunt formate din materialele de construcție procurate și utilizate și confirmate prin actele financiare anexate la materialele dosarului, munca depusă și timpul acordat acestui lucru.

Solicită reclamantul Blidari Maxim încasarea din contul pârtei Bouroș Ludmila a sumei de 161 400 lei ce constituie contravaloarea garajului construit.

La data de 20 noiembrie 2012 pârta Bouroș Ludmila a depus cerere reconvențională împotriva reclamantului Blidari Maxim privind evacuarea și înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate asupra garajului nr.791 din str. Bucovinei, 1/1 din CCG -20, mun. Chișinău.

În motivarea cererii reconvenționale, Bouroș Ludmila a indicat că este proprietara garajului sus indicat, fiind înregistrată în Registrul bunurilor imobile. Executorul judecătoresc a transmis în posesia lui Blidari Maxim garajul, care îi aparține cu drept de proprietate și acesta la moment ilegal se folosește de imobil, schimbând lacătele la ușa de intrare. Consideră, că Blidari Maxim urmează a fi evacuat din imobilul respectiv.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 martie 2013 a fost respinsă acțiunea depusă de Blidari Maxim către Bouroș Ludmila cu privire la repararea prejudiciului material.

S-a admis acțiunea reconvențională depusă de Bouroș Ludmila către Blidari Maxim privind înlăturarea impedimentelor în folosirea dreptului de proprietate.

S-a evacuat Blidari Maxim din imobilul - încăperea garajului nr.791 din str.Bucovinei 1/1 din CCG -20, mun. Chișinău.

S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea judecătorească din 14 noiembrie 2008.

S-a încasat de la Blidari Maxim în folosul Ludmilei Bouroș cheltuielile de judecată în sumă de 100 lei.

La 15 aprilie 2013 Blidari Maxim a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2013, solicitînd, admiterea apelului și casarea hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii depusă de Blidari Maxim, cu încasarea de la Bouroș Ludmila a cheltuielilor suportate la construcția garajului nr.791, din str. Bucovinei 1/1 din CCG -20, mun. Chișinău în sumă de 161400 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către Blidari Maxim.

S-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2013, în partea respingerii acțiunii depuse de către Blidari Maxim către Bouroș Ludmila și în această parte s-a adoptat o nouă hotărîre prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată a reclamantului Blidari Maxim.

S-a încasat de la Bouroș Ludmila în beneficiul lui Blidari Maxim suma de 161 400 lei ce constituie echivalentul costului garajului nr.791 din str.Bucovinei 1/1 din CCG -20, com. Stăuceni, mun. Chișinău.

S-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2013, în partea admiterii cererii reconvenționale depuse de către Bouroș Ludmila către Blidari

Maxim privind înlăturarea impedimentelor în folosirea dreptului de proprietate și evacuarea lui Blidari Maxim din imobilul- încăperea garajului nr.791 din str.Bucovinei 1/1 din CCG -20, com. Stăuceni, mun. Chișinău.

S-a menținut sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 noiembrie 2008, pe încăperea nelocativă cu numărul cadastral 3153212.012.18.791 situată în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Bucovinei, 1/1, nr.791, ce aparține cu drept de proprietate pîrtei Bouroș Ludmila, pînă la executarea hotărîrii judecătorești.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2014 s-a admis cererea reprezentantului apelantului Blidari Maxim privind emiterea unei decizii suplimentare prin care s-a încasat de la intimata Bouroș Ludmila în beneficiul apelantului Blidari Maxim, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5900 lei și taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în mărime de 2877,88 lei.

La 05 decembrie 2013, 19 decembrie 2013 și 06 februarie 2014 Bouroș Ludmila a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a deciziei suplimentare a instanței de apel, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2013.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014, a fost admis recursul declarat de Bouroș Ludmila, casată parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013 în partea încasării sumei de 161 400 lei de la Bouroșu Ludmila ce constituie contravaloarea garajului și în partea menținerii sechestrului aplicat prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 noiembrie 2008, cu menținerea în această parte a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 martie 2013. La fel, prin decizia instanței de recurs din 02 aprilie 2014 a fost casată integral decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2014 privind încasarea cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri de respingere a cerințelor. S-a încasat de la Blidari Maxim în beneficiul Liudmilei Bouroș suma de 2500 lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de recurs.

La 04 iulie 2014 Blidari Maxim a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014, solicitînd admiterea acesteia, casarea deciziei supuse revizuirii și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013 și deciziei suplimentare din 15 ianuarie 2014.

În motivarea cererii de revizuire revizuentul, invocînd prevederile art. 449 lit.b) CPC, a indicat ca circumstanță nouă în sensul articolului menționat, faptul precum că ar fi omis (uitat) să prezinte instanței contractul de antrepriză nr. 42 din 17 septembrie 2001 încheiat cu SRL „Dacia Romana” care a instalat blocul de fundament și panourile de planșeu ale garajului. În viziunea revizuentului aceasta este o circumstanță esențială ce ar combate afirmațiile intimitei privind efectuarea lucrărilor de edificare a garajului și ar demonstra contribuția sa personală și dreptul său de proprietate asupra materialelor de

construcție

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.453 alin.(1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Revizuentul Blidari Maxim ca temei de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC.

Pentru probarea temeiului de revizuire menționat revizuenta a prezentat contractul de antrepriză nr. 42 din 17 septembrie 2001 încheiat între SRL „Dacia Romana”, în calitate de antreprenor și Blidari Maxim, în calitate de beneficiar.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

La probarea temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, trebuie de avut în vedere ca circumstanțele prezentate ca fiind noi trebuie să nu fi fost cunoscute și nici să nu fi putut fi cunoscute revizuientului anterior, dar să fi existat la momentul examinării și soluționării pricinii civile, mijloacele de probă prin care se constată „circumstanțele nou descoperite” trebuie să fi existat în momentul judecării procesului terminat prin hotărârea revizuită, iar revizuientul să fi fost împiedicat a prezenta aceste probe din împrejurări ce nu depind de voința sa, revizuientul trebuie să dovedească că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

La fel, este important ca circumstanțele sau faptele existente obiectiv până la data pronunțării hotărârii să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată.

Verificând temeinicia motivelor de revizuire raportate la art. 449 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că acestea nu sunt concludente și rezidă din interpretarea greșită a prevederilor art. 449 lit. b) CPC.

Colegiul Civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că circumstanța prezentată ca temei de revizuire, contractul de antrepriză nr. 42

din 17 septembrie 2001 încheiat cu SRL „Dacia Romana” care ar fi instalat blocul de fundament și panourilor de planșeu ale garajului, nu poate fi considerată, în sensul art. 449 lit.b) CPC, ca o circumstanță esențială a pricinii care nu a fost și nu a putut fi cunoscută revizuientului. Însuși revizuientul recunoaște că a cunoscut despre existența contractului de antrepriză nr. 42 din 17 septembrie 2001 până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014. Astfel, se deduce faptul că revizuientul nu a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele date în timpul judecării anterioare a pricinii.

Mai mult ca atât, revizuientul a anexat contractul de antrepriză nr. 42 din 17 septembrie 2001, în care firma „Dacia Romană” SRL a aplicat ștampila cu IDNO din 13 cifre - 1003600034856.

Ca urmare a adresării la Camera Înregistrării de Stat, prin scrisoarea nr. 545 din 31 iulie 2014, se indică că abia la 25 martie 2003 firmei „Dacia Romană” SRL i-a fost atribuit numărul de identificare din 13 cifre – 1003600034856, iar numărul de înregistrare precedent a fost – 102014672.

Respectiv, se prezumă faptul că contractul de antrepriză nr. 42 dintre Blidari Maxim și „Dacia Romană” SRL de fapt nu a fost încheiat la data de 17 septembrie 2001, deoarece la această dată firma nu deținea ștampila cu IDNO din 13 cifre.

Or, conform art. 117 alin. (1) CPC, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Prin urmare, contractual de antrepriză nr. 42 din 17 septembrie 2001 nu poate fi considerat ca o probă concludentă și pertinent care ar avea o putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărîri greșite, pentru neregularități ce s-au săvîrșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților – de obicei descoperite ulterior, iar argumentele invocate de revizuent nu pot fi admise ca temei de revizuire.

În acest sens, instanța de recurs face referire la jurisprudența CEDO care statuează că *competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare* (cauza Popov-2 contra Moldovei din 06.12.2005, cererea nr.19960/04, § 45).

Astfel, argumentele invocate de către revizuent în cererea de revizuire nu întrunesc nici unul din temeiurile prevăzute de normele citate.

Totodată, admiterea cererii de revizuire ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale (Brumărescu versus România, Roșca

versus Moldova, Eugenia și Doina Duca versus Moldova din 03.03.2009).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, motivele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Blidari Maxim împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Blidari Maxim către Bouroș Ludmila cu privire la repararea prejudiciului material și cererea reconvențională depusă de Bouroș Ludmila către Blidari Maxim cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea dreptului de proprietate și evacuarea lui Blidari Maxim din imobil,

Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Elena Covalenco

Dumitru Mardari

Petru Moraru

Iurie Bejenaru